

قرآن کریم: تعظیم شعائر، اثر تقوای قلب

وَمَنْ يُعْظِمِ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ
تَقْوَى الْقُلُوبِ

هر کس شعائر الهی را بزرگ دارد،
این کار نشانه و نتیجه تقوای
دلهاست.

سوره حج، آیه ۳۲

پیام رسول خدا(ص) به زائرین پیاده حسین(ع)

امام صادق(ع) به یکی از اصحابشان می‌فرمایند: «کسی که به قصد زیارت امام حسین(ع) با پای پیاده از منزلش خارج شود، خداوند بابت هر قدمی که برای زیارت اباعبدالله(ع) بر می‌دارد، یک حسنه برایش می‌نویسد و یک سیئه از او محو می‌کند. وقتی که به حرم می‌رسد، خداوند او را جزء صالحین برگزیده می‌نویسد. وقتی مناسک او تمام شد، خداوند نام او را جزء فائزین می‌نویسد. وقتی می‌خواهد بازگردد یک فرشته الهی در مقابل او قرار می‌گیرد و می‌گوید: رسول خدا(ص) به شما سلام می‌رساند، و پیغام می‌دهد که عمل را از سرگیر که گذشته‌ات بخشیده شده؛ مَنْ خَرَجَ مِنْ مَنزِلِهِ يُرِيدُ زِيَارَةَ قَبْرِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ ع، إِنْ كَانَ مَاشِيًا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ حَسَنَةً وَ مَحَىٰ عَنْهُ سَيِّئَةً ... حَتَّىٰ إِذَا أَرَادَ الْإِنْصِرَافَ، أَتَاهُ مَلَكٌ فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ص يُقْرُوكَ السَّلَامَ وَ يَقُولُ لَكَ: اسْتَأْنِفِ الْعَمَلَ فَقَدْ غَفَرَ لَكَ مَا مَضَىٰ»

امام حسن عسكري(ع): زيارت اربعين، علامت شيعه

امام حسن عسكري(ع): «عَلَامَاتُ الْمُؤْمِنِ خَمْسٌ: صَلَاةُ
الْإِحْدَى وَالْخَمْسِينَ، وَزِيَارَةُ الْأَرْبَعِينَ، وَالتَّخْتُمُ فِي الْيَمِينِ،
وَ تَغْفِيرُ الْجَبِينِ وَ الْجَهْرُ بِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ.»

تهذيب الاحكام شيخ طوسي، ج ٦، ص ٥٢، مزار شيخ مفيد، ص ٥٣ وسائل الشيعه، ج ١٤، ص ٤٨٧

امام خمینی (ره): هر مکتبی هیا هو می خواهد،
باید پایش سینه بزنند، هر مکتبی تا پایش سینه
زن نباشد، تا پایش گریه کن نباشد، تا پایش توی
سر و سینه زدن نباشد، حفظ نمی شود.

امام خامنه‌ای: «شروع جاذبه‌ی مغناطیس
حسینی، در روز اربعین است. جابر بن عبدالله را
از مدینه بلند می‌کند و به کربلا می‌کشد، این
همان مغناطیسی است که امروز هم با گذشت
قرنهای متمادی، در دل من و شما هست.»

امام خامنه‌ای:
شروع جاذبه‌ی
مغناطیس حسینی،
در روز اربعین است

۱۳۸۵ / ۰۱ / ۰۱ - سخن جامع رضوی

زیارت
اربعین در
پیام آیت
الله العظمی
بهجت (ره)

بخشی از پیام آیت الله العظمی بهجت (ره) در پرده برداری از حرم حضرت معصومه (س): خداوند می فرماید: «وَمَنْ يُعْظِمُ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ» (حج / ۳۲) تمام تقواها مرتبط به قلب است و جسد به منزله خادم [قلب] است و اختصاص شعائر به این است که تقوا را در قلوب دیگران تثبیت می نماید و علاماتی هستند که به واسطه آنها به ذی العلامه پی می برند. فرموده اند: «عَلَامَاتُ الْمُؤْمِنِ خَمْسٌ: صَلَاةُ الْإِحْدَى وَالْخَمْسِينَ، وَ زِيَارَةُ الْأَرْبَعِينَ، وَ التَّخْتُمُ فِي الْيَمِينِ، وَ تَعْفِيرُ الْجَبِينِ وَ الْجَهْرُ بِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ.» (تهذیب الاحکام شیخ طوسی، ج ۶، ص ۵۲ مزار شیخ مفید، ص ۵۳ و سائل الشیعه، ج ۱۴، ص ۴۸۷) ... پس هر عبادتی که سبب شود از برای دخول دیگران در یاد خدا و در اطاعت خدا، مقرب است از دو جهت؛ یکی از آن جهت که خود، مأمور به است و دیگری از آن جهت که تهییج دیگران به سوی اطاعت است... طواف بیت [الله] عبادت است از دو جهت؛ زیرا خودش مأمور به است و سبب می شود برای دخول دیگران به آن و امثال آن.

پیام آیت الله صافی در تجلیل و بزرگداشت مراسم عظیم اربعین حسینی

شما با این حضور دلیرانه و بی باکانه در روز اربعین حسینی از حق، ایمان و وجدان انسانیت حمایت می کنید و رسالت جهانی حضرت سید الشهداء علیه السلام را به دنیا می رسانید.... شما پیاده به کربلا می روید اما ملائکه بال های خود را در مسیر شما می گسترانند. ای کاش حقیر هم این افتخار را داشتم و با پای پیاده در کنار شما با شعار لبیک یا حسین، خاک زیر قدم های شما را توتیای چشم خود می نمودم.

<http://www.saafi.net/fa/node/6705>

پیاده روی آیت الله مکارم شیرازی با پای برهنه از نجف تا کربلا

آیت الله مکارم شیرازی در یکسال اقامت خود در نجف اشرف (۱۳۶۹-۱۳۷۰ق) دو مرتبه "با پای برهنه" از نجف تا کربلا را پیاده به زیارت رفته‌اند. ایشان با پای پیاده از مسیر شط(رودخانه) که حدود ۲۰ کیلومتر طولانی‌تر از مسیر کنونی نجف کربلا بوده است و حدود ۳ روز به طول می‌انجامیده است، به زیارت اباعبدالله الحسین(ع) رفته‌اند.

علیرضا پناهیان: سعی می‌کنم هر سال در پیاده‌روی اربعین حضور پیدا کنم

مشاور نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاه‌ها: به همه کسانی که تاکنون در مراسم پیاده‌روی اربعین حسینی شرکت کرده‌اند تبریک عرض می‌کنم. بنده بعد از آنکه پنج سال قبل برای اولین بار در ایام اربعین حسینی به کربلا مشرف شدم، دیگر در ایام دیگری غیر از اربعین به کربلا نرفتم و سعی می‌کنم حتماً «اربعین» به کربلا بروم و در پیاده‌روی اربعین حضور پیدا کنم. چون احساس می‌کنم در اربعین، حرمت حرم اباعبدالله (ع) بهتر نگاه داشته می‌شود؛ در اربعین دیگر کسی آرام وارد حرم نمی‌شود، همه به سر و سینه می‌زنند و جمعیت عظیمی، با پای پیاده به سمت کربلا حرکت می‌کنند و این شور و حال وصف‌نشدنی، شاید یک قدردانی مختصری از اباعبدالله الحسین (ع) باشد. حتماً تجربه استثنایی پیاده‌روی اربعین به سوی کربلا را قبل از ظهور از دست ندهید و سعی کنید در این مراسم با عظمت حضور پیدا کنید.

اربعین، میعادگاه شیعه

خودشان تعیین فرمودند. می توانستند بگویند:
«علامت شیعه زیارت روز عاشورا است همه بلند شوند
بیایند اینجا» ولی طراحی شده: عاشورا در محل
خودتان عزاداری کنید، اربعین بیایید اینجا؛ میعادگاه
است، زمان دارد.

زیارت اربعین موعده است، یعنی یک میعادگاه با عظمت است، اینجاست که می‌شود پیام‌هایی را به جهان داد از حقیقت اسلام و از آن اسلام ناب که در هیچ کجای دیگر چنین پیام‌هایی قابل انتقال نیست، قابل بیان نیست. اگر نبودیم امام حسین (ع) را کمک بکنیم، اما با حضرت زینب می‌توانیم همراه بشویم.

پیام‌هایی
که فقط در
پیاده‌روی اربعین
می‌توان به جهان
انتقال داد

این جهانی که با چشمش باید پدیده ملموس ببیند...

این جهانی که با چشمش باید پدیده ملموس ببیند، حادثه ببیند، حماسه ببیند، و بتواند آن را به صورت کمی بشمارد، اگر بخواهی با این جهان سخن از معنویات بگویی، سخن از معنویاتی که هر لحظه قابل تحریف است، این جهان را باید با اربعین به اسلام ناب آشنا کرد.

[چرا پیاده روی؟] سوال از زائر عراقی: «امام حسین (ع) که صدای سلام شما را می شنود. پس چرا شما از خانه خودتان به حضرت سلام نمی کنید؟ پاسخ زائر عراقی: حضرت زینب (س) به یزید گفت: «به خدا قسم تو نمی توانی یاد ما را محو کنی» ما هم باید به زینب (س) کمک کنیم. اگر من از خانه ام سلام بدهم، و تو هم از خانه ات سلام بدهی، و او هم از خانه اش سلام بدهد، داستان کربلا از یادها می رود. ما با پیاده آمدن در این مسیر می خواهیم به حضرت زینب کمکی کرده باشیم.

اگر من از خانه ام سلام
بدهم، و تو هم از خانه ات
سلام بدهی

بخشی از مستند یادداشت های یک پیاده

راهپیمایی عظیم اربعین، بی نظیرترین را برای سعادت فرد و جامعه

ما راه دیگری مثل اباعبدالله الحسین (ع) برای سعادت فرد و جامعه نداریم و برای نشان دادن عظمت تأثیر اباعبدالله الحسین (ع) هیچ واقعیت بسیار تأثیرگذاری مثل این راهپیمایی عظیم اربعین نداریم. عظمت جامعه مؤمنین و محبین اباعبدالله الحسین (ع) در اربعین دیده می شود.

آیت الله بهجت (ره) / امام زمان،
خودش را به حسین (ع) معرفی می کند

روایت دارد که امام زمان صلوات الله علیه، که ظهور فرمود، پنج ندا می کند به اهل عالم. بدون هیچ دستگاهی و اختراعی. به هر کسی به لغت خودش بهش می رسد. در عالم نه در این پنج قاره: **أَلَا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ أَنْ جَدِّي الْحُسَيْنِ قُتِلَ عَطْشَانًا، أَلَا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ أَنْ جَدِّي الْحُسَيْنِ سَحَقُوهُ عُدُّ**

فیلم درس خارج - لوح فشرده «آئینه روشن» - دفتر حفظ و نشر آثار آیت الله بهجت

وقتی امام زمان تشریف می آورند...

وقتی که امام زمان (ع) تشریف فرما می شود، می فرماید: «من فرزند حسین (ع) هستم» یعنی خودشان را به واسطه امام حسین (ع) به همه عالم معرفی می کنند، بنابراین در آن زمان باید همه مردم عالم، حسین (ع) را شناخته باشند؛ یعنی ژاپنی ها، آفریقایی ها، کانادایی ها، آمریکایی ها و... همه باید حسین (ع) را بشناسند، که وقتی امام زمان (ع) گفت «من پسر حسین سر جدا هستم» همه ایشان را بشناسند. اما الان هنوز همه مردم عالم، حسین (ع) را نمی شناسند و این تقصیر ماست، چون ما برای سیدالشهداء (ع) طوری فریاد نزده ایم که همه عالم صدای ما را بشنوند. پیاده روی اربعین بهترین فرصت برای معرفی حسین (ع) به عالم است.

فضای زیبای شب‌های عملیات، در پیاده‌روی اربعین

تنها جایی که حس و حال زیبای شب‌های عملیات در دفاع مقدس می‌تواند برای انسان تجدید شود، در لحظه‌های پیاده‌روی به سوی حرم ابا عبدالله است. در دوران دفاع مقدس در جبهه‌ها معمولاً تمرین‌های نظامی و پیاده‌روی‌هایی انجام می‌شد تا آمادگی رزمی افزایش پیدا کند و امروز می‌توانیم بگوییم که پیاده‌روی به سوی حرم امام حسین (ع)، «پیاده‌روی‌های تمرین ظهور» حضرت است.

استاد برجسته موسیقی: ایثارها در پیاده‌روی
اربعین، یادآور ایثار دوران دفاع مقدس بود

محسن نفر، استاد و مدرس برجسته موسیقی در دانشگاه: انسان در این مسیر به جای خودخواهی، فقط ایثار و دیگرخواهی می‌بیند، از خودگذشتن و برای دیگران خدمت کردن را می‌بیند و اگر ایثار است، دلیلش فقط عشق است و این عشق را در این مسیر نورانی به صورت لبریز و فراگیر مشاهده کردیم. ایثاری که ما در مسیر پیاده‌روی اربعین مشاهده کردیم، یادآور ایثار دوران دفاع مقدس و همچنین دوران انقلاب بود.

پیاده‌روی اربعین عامل افزایش ایمان

یکی از عوامل بسیار مهمّ تقویت ایمان دیدن تجلی ایمان مؤمنین است. ما غیب را نمی‌بینیم، اما ایمان مؤمنین را می‌بینیم. این ایمان ما را تقویت می‌کند. هر چه ایمان در لحظه‌های ناب خودش و در اوج خودش تجلی پیدا کند، اثرش در افزایش ایمان دیگران بیشتر است. شهادت به همین دلیل آن اثر با عظمت را بر ایمان افراد دیگر دارد. وقتی در این مسیر، مردم آن عشق و خلوص و محبت به اباعبدالله الحسین (ع) را می‌بینند، که خودش معجزه است (بعد از هزار و چهارصد سال این همه ارادت رو به افزایش واقعاً چگونه در دلها پدید آمده؟ اینقدر عمیق، این خودش رؤیت یک معجزه است، معجزه ایمان به اولیاء خداست) وقتی کسانی بیایند در این مسیر این ایمان‌ها را ببینند، موحدتر می‌شوند، مؤمن‌تر می‌شوند، نمازشان بهتر می‌شود، هر کسی کاهل نمازی می‌کرد، بیاید در این مسیر، این ایمان را ببیند، ایمانش تقویت می‌شود و نمازخوان‌تر می‌شود؛ حتی اگر بی‌نماز باشد، نمازخوان می‌شود.

پیاده‌روی اربعین، تربیت است برای زیارت

تربیت یک فرآیند تدریجی و قدم به قدم است. پیاده‌روی اربعین، سه روز قدم برداشتن به سمت امام حسین (ع) است که توجه انسان در این مسیر به طور ویژه‌ای به امام حسین (ع) است و فضاها و نواهای در طی مسیر نیز انسان را در این توجه پیدا کردن کمک می‌کنند. پیاده‌روی اربعین یک اثر تربیتی ویژه در انسان می‌گذارد. پیاده‌روی اربعین، تربیت قبل از زیارت است.

زیارت اربعین، بهترین وقت برای زیارت

اگر هر کدام از علاقمندان امام حسین (ع) اربعین به کربلا بروند و فضای اربعین را از نزدیک لمس کنند، دیگر غیر اربعین برای او دشوار است به کربلا بروند و شاهد این باشند که مردم خیلی آرام و بدون هیاهو دور حرم امام حسین (ع) زیارت می کنند. چون به تعبیر حضرت امام (ره)، زیارت امام حسین (ع) باید با هیاهو همراه باشد (صحیفه امام/ ۵۲۶/ ۸) و ما این هیاهو و این شور و حالِ عظیم زائرین اباعبدالله الحسین (ع) را در اربعین می بینیم.

شهود و لمس مراتب عالی معنوی در پیاده‌روی اربعین

سفر اربعین به سمت کربلا، یک سفر فوق‌العاده معنوی است که شهود بسیاری از مراتب عالی معنویت را برای انسان میسور می‌کند. اگر کسی بخواهد فناء فی‌الله را که عرفا می‌گویند، لمس کند در میان جمعیت انبوه زائرین اربعین حضور پیدا کند، آن وقت خواهد فهمید که در مقابل این عظمت چیزی نیست؛ آن وقت احساس صحرای محشر را پیدا خواهد کرد، با این تفاوت که در این مسیر، امام حسین(ع) دستِ شما را گرفته است...

پیاده‌روی اربعین، تمرین حرکت در صراط مستقیم

پیاده‌روی اربعین در مسیر نجف تا کربلا،
تمرین حرکت در صراط مستقیم است. تمرین
نه شرقی، نه غربی است. تمرین توجه داشتن
به مقصد و هدف در طی این سه روز است.

هنوز هم راه قدس از کربلا می‌گذرد

یک زمانی حضرت امام می‌فرمود: راه قدس از کربلا می‌گذرد - دوران دفاع مقدّس - این تعبیر همان جوری که از ظاهرش پیداست یک تعبیر کنائی و پر رمز و راز است، هنوز هم که هنوز است راه قدس از کربلا می‌گذرد. راه قدس، آزاد کردنِ قدس یعنی اینکه جهان از دست استکبار جهانی نجات پیدا بکند و هنوز هم راه قدس از کربلا می‌گذرد یعنی از کربلای اباعبدالله الحسین است که جهان بشریت از ظلم آزاد خواهد شد.

پیاده روی اربعین، یکی از علائم نزدیکی ظهور

حضرت امام (ره) در پیام نوروزی سال ۶۱ فرمودند: تحولی که در دل جوان های ما پدید آمده که مردم شهادت طلب شدند و از آن بساط هرزگی ای که شاه درست کرده بوده در کشور ما، دلها متحول شده و به معنویت گرایش پیدا کرده، این تحول «از علائم ظهور آقا امام زمان (ع)» است. (صحیفه امام / ۱۳۰ / ۱۶)

این تحولی هم که امروز در میان شیعیان دیده می شود، به مثابه همان تحولی است که در ایران اسلامی پدید آمده بود و می تواند علامت ظهور حضرت باشد. و الا همه خبر دارند که کار تبلیغاتی و تربیتی چندانی صورت نگرفته برای اینکه یک همچین راهپیمایی نورانی ای صورت بگیرد. چگونه می شود دلها علی رغم شرایط، علی رغم همه تبلیغاتی که وجود دارد، اینگونه متحول می شوند. یعنی وقتی به چهره ها نگاه می کنید به این عزم ها و به این تصمیم ها، هیچ تحلیل دیگری نمی توانید بکنید جز اینکه پشت سر این تحول، یک دست غیبی هست و یک نتیجه با عظمت خواهد داشت.

امام خمینی (ره): «حرف سید الشهدا حرف روز است، همیشه حرف روز است، همیشه حرف روز را سید الشهدا آورده است دست ماها داده و سید الشهدا را این گریه‌ها حفظ کرده است و مکتبش را، این مصیبت‌ها و داد و قالها حفظ کرده؛ این سینه زنیها و این دستجات، و عرض می کنم اینها حفظ کرده. اگر فقط مقدّسی بود و توی اتاق و توی خانه می نشست برای خودش و هی زیارت عاشورا می خواند و تسبیح می گرداند، نمانده بود چیزی، هیاهو می خواهد. هر مکتبی هیاهو می خواهد، باید پایش سینه بزنند، هر مکتبی تا پایش سینه زن نباشد، تا پایش گریه کن نباشد، تا پایش توی سر و سینه زدن نباشد، حفظ نمی شود. اینها اشتباه می کنند، بچه اند اینها! ... شما هم که دارید نوحه خوانی می کنید، حرف می زنید، خطبه می خوانید، نوحه می خوانید، مردم را به گریه وادار می کنید، مردم هم که گریه می کنند؛ همه روی این مقصد باشد که این اسلام را ما می خواهیم با همین هیاهو حفظش کنیم. با این هیاهو، با این گریه، با این نوحه خوانی، با این شعرخوانی، با این نثرخوانی، ما می خواهیم این مکتب را حفظ کنیم. چنانچه تا حالا هم حفظ شده.

باید این نکته هم به مردم گفته بشود، تذکر داده بشود، که آقا قضیه روضه خوانی قضیه این نیست که من یک چیزی بگویم و یکی هم گریه کند، قضیه این است که با گریه حفظ شده است این، با گریه این حفظ شده، حتی «تباکی» (۱) هم ثواب دارد. خوب، تباکی چرا ثواب دارد، برای اینکه تباکی کمک می کند به این مکتب؛ کمک به مکتب می کند.»